

Självständigt arbete, Påbyggnadskurs Krigsvetenskap (15 HP)

Författare: Benjamin Kentell	Årskull: 231
Lärosäte: Försvvarshögskolan	
Handledare: Magnus Hilding Lundström	
Antal ord: 10328	
Slaget vid 73 Easting: en fallstudie om varför de amerikanska förbanden lyckades	
<u>Abstract</u>	
<p>The search for an answer to find success within armoured warfare every time is well sought after. Finding the answer to success every time might be hard to find. However to possibly find it research has to be made on the subject. The purpose of this study is to better understand why the American forces at the battle of 73 Easting had such success at dismantling the Iraqi defence. The study uses a Swedish made success model where the steps are applied to the American forces actions at the battle. Then the actions are analyzed to find out whether the American forces followed the steps or not. This study aims to contribute to the general research of success within mechanised/armoured combat. It contributes to the mentioned research area by providing a new perspective on why the American forces had such success. Furthermore it contributes to the specific research area by providing an application of a success model. This study concludes that the American forces applied the majority of the steps, deployment, intelligence, manoeuvre and breakthrough, high tempo, surprise, shock and organisational breakdown to achieve victory. The study comes to this conclusion by using several operationalized questions based on <i>idealmodellen</i> and then answers the questions by using the gathered material.</p>	
<u>Nyckelord:</u> 73 Easting, idealmodellen, taktisk framgång, mekaniserad krigföring	

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	3
1.1 Problemformulering.....	3
1.2 Tidigare forskning.....	4
1.3 Syfte och frågeställning.....	7
1.4 Avgränsningar.....	7
2. Teori.....	8
3. Metod.....	11
3.1 Val av fall.....	12
3.2 Operationalisering.....	12
3.3 Analysfrågor.....	12
3.4 Analysverktyg.....	14
3.5 Material.....	15
3.6 Källkritik.....	15
3.7 Forskningsetik.....	17
4. Analys.....	17
5. Slutsatser.....	26
6. Diskussion.....	27
6.1 Vidare forskning.....	28
7. Källförteckning.....	29

1. Inledning

1.1 Problemformulering

Forskning kring framgång och motgång i strid är väl utbyggd. Det finns studier som analyserar hur Israel nådde framgång vid Jom Kippur kriget trots att de var numerärt underlägsna (Rodman 2021, s. 908-909). Det finns även studier som analyserat framgång och motgång för mekaniserade förband under andra världskriget (Biermann 2021, s. 107 samt Summerfield 2016, s. 119). Vidare finns det studier som undersöker hur beslutsfattningsstilar påverkar framgång (Henåker 2022, s. 415) och det finns studier som undersöker varför koalitionen tog så få förluster under första Gulfkriget (Biddle 1997, s. 163). Forskning kring framgång i strid är brett forskat på eftersom alla parter vill ha övertaget mot en eventuell motståndare. Genom att förstå sig på faktorer som påverkar utfallet i strid kan stater anpassa utbildning, doktrin, taktik eller materiel så det är mer fördelaktigt för sig själv. Denna uppsats kommer bidra till förståelsen kring framgång i mekaniserad krigföring genom att analysera slaget vid 73 Easting som var ett slag som skedde 26:e februari 1991 under Operation Desert Storm (Daniels & Petty 2012, s. 1). Slaget tog plats vid gränsen mellan Kuwait och Irak i en terräng som saknade bebyggelse och vattendrag och fick därav namnet 73 Easting (Daniels & Petty 2012, s. 1). Slaget präglades av dimma och kraftiga vindar som ledde till en sandstorm. Den reducerade visibiliteten resulterade i att stridsavstånden blev relativt korta (Daniels & Petty 2012, s. 1). Huvuddelen av striden som skedde under slaget hanterades av Ghost och Eagle som var och en bestod av ungefär 12 bradleys-stridsfordon och 9 abrams-stridsvagnar (Daniels & Petty 2012, s. 2). Ghost och Eagle troop var kompanier som ingick i den amerikanska bataljonen Cougar squadron (Macgreggor 2009, s. xviii). Under slaget vid 73 Easting lyckades de amerikanska förbanden plocka isär det irakiska försvaret bit för bit med minimala egna förluster (Daniels & Petty 2012, s. 2). Denna studie kommer att använda *idealmodellen* som förklaring till varför de amerikanska förbanden lyckades så pass bra som de gjorde vid slaget.

I skrivande stund finns det enstaka studier på varför USA hade så pass stor framgång som de hade vid slaget vid 73 Easting utifrån ett taktiskt perspektiv. Denna studie kommer försöka identifiera faktorer som ledde till en totalvinst för den amerikanska sidan, för att därefter förklara hur de påverkade utfallet. Detta kommer då bidra med ett nytt perspektiv på varför de hade stor framgång och med det bidra till förståelse kring framgångsfaktorer inom mekaniserad krigföring. Vidare kommer denna studie bidra till förståelse kring hur en modell

kan användas och tillämpas i mekaniserad krigföring för att uppnå framgång. Den inomvetenskapliga relevansen för denna uppsats är att bidra med ett nytt perspektiv på slaget vid 73 Easting, bidra till förståelse kring framgång inom mekaniserad krigföring samt bidra med ett exempel på hur en framgångsmodell kan tillämpas på ett slag.

Vikten av att svenska officerare och kadetter inom den mekaniserade delen av armén förstår sig på framgångsfaktorer som underlättar för den mekaniserade striden är stor. Detta på grund av att vår tänkta motståndare Ryssland har stora förband som är mekaniserade och stor del av vår egen armé är även den mekaniserad. Detta innebär att vid en väpnad konflikt, är det troligt att svenska mekaniserade förband möter ryska mekaniserade förband. Denna uppsats syftar till att belysa faktorer som leder till framgång inom mekaniserad strid, detta med en svensktillverkad teori som utbildas på inom försvarshögskolan på officersprogrammet. Den utomvetenskapliga relevansen för denna studie är att förklara framgångsfaktorer inom mekaniserad krigföring för kadetter och officerare i armén samt att bidra med ett exempel på hur *idealmodellen* kan tillämpas för kadetter på officersprogrammet samt officerare i armén.

1.2 Tidigare forskning

Framgång kan bero på en mängd olika faktorer och de flesta bör ha en påverkan på utfallet i slag. Varje fall har även faktorer som är viktiga just för det fallet eftersom alla fall är olika till en viss del. Om exempelvis teknik och träning är avgörande i några fall behöver inte det betyda att det är avgörande vid ett annat fall, där kan den operativa planeringen eller underrättelserna eventuellt varit avgörande.

En artikel som handlar om framgångsfaktorer i strid är av David Rodman. Artikeln handlar om ett slag ur Jom Kippur kriget där israeliska styrkor stred mot syriska och egyptiska styrkor och nådde stor framgång. Artikeln beskriver hur Israel hade en mindre numerär i stridsvagnar, infanteri och artilleri mot både Syrien och Egypten men ändå når de framgång (Rodman 2021, s. 908-909). Utifrån operationell planering analyserar Rodman slaget och kommer fram till att Egypten hade en mycket svårare uppgift och planera eftersom det krävdes enorm samordning medan Israel hade en lättare uppgift som de planerade väl inför. Israel lyckades även med kombinerade vapen, bra utgångsgruppering och en bra reserv. Artikeln analyserar sedan slaget utifrån perspektivet underrättelse där det beskrivs hur Egypten i ett tidigt skede förlitade sig på signalspaning, den anläggningen slogs ut i ett tidigt skede och då saknade de större förmåga till att samla underrättelser. Israel däremot hade goda underrättelser som de fått av den Egyptiska regimen (Rodman 2021, s. 918). Utöver det nyttjade de spaningsförband och

egen signalspaning för att få bra information (Rodman 2021, s. 919). Vidare skriver Rodman om hur de olika sidorna använde terrängen och kommer fram till att Israel lyckades bra med att använda en mer fördelaktig terräng till sin fördel medan Egypten som hade lite sämre terräng lyckades inte nyttja den lika bra till sin fördel (Ibid.). Därefter skriver Rodman om kvalitet och kvantitet i förband. Där de ogynnsamma styrkeförhållandena för Israel nämns igen och att kvaliteten på den mesta materielen var lik (Rodman 2021, s. 920). Den stora skillnaden var hur bra tränade besättningar var och Israels besättningar var bäst tränade (Rodman 2021, s. 921). Slutligen nämner Rodman ledning och kombinerade vapen där ledning beskrivs som en delvis fördel för Israel eftersom deras yngre officerare tog bra initiativ (Ibid.). Utifrån kombinerade vapen så misslyckades Israel tidigt i kriget när Egypten lyckades bra. Det vände dock snabbt och Israel lyckades bra med kombinerade vapen när Egypten lyckades sämre (Rodman 2021, s. 923).

En annan artikel som beskriver hur skicklighet och teknik påverkar framgång i strid är av Stephen Biddle. Artikeln handlar om varför koalitionen tog så låga förluster under första Gulfkriget. Biddle påstår i stort att det var en kombination av skicklighet och överlägsen teknologi som avgjorde utfallet på detta krig (Biddle 1997, s. 163). Biddle diskuterar tidigt i artikeln andra perspektiv på varför koalitionen nådde framgång och uppnådde få förluster. Där nämner han andras teorier exempelvis luftstridskrafter eller situationsmedvetenhet (ibid.). Biddle analyserar därefter slaget om Al-Burqan som ska bevisa varför skicklighet var relevant för deras framgång. Där försvarade amerikanska marinkåren mot en större styrka irakiska förband. I denna situation hade de amerikanska förbanden inte tillgång till de mer avancerade vapensystemen som amerikanerna vanligtvis hade. Trots detta klarade de amerikanska förbanden sig helt utan förluster (Biddle 1997, s. 168). Vidare nämner Biddle hur teknik var avgörande för framgången koalitionen hade under kriget, där Wadi Al-Batin nämns. Här beskriver Biddle att irakiska styrkor bland annat uppvisar dålig träffsäkerhet, dåligt underhåll på sina fordon och dålig förmåga att samordna olika förband (Biddle 1997, s. 169). Här kunde då koalitionen nyttja egen teknik till egen fördel (Biddle 1997, s. 170). Slutligen nämner Biddle även luftstridskrafternas påverkan på strid under Gulfkriget. Han skriver att trots en stor luftkampanj så står många av deras fordon kvar och har förmåga att slå tillbaka (Biddle 1997, s. 171). Biddle påpekar även att det förmodligen inte var luftkampanjen som fick irakiska befäl att påbörja en motattack utan eget understöd av indirekt eld eller påverkade irakiska befäl att sända felaktiga radiomeddelande (Biddle 1997, s. 172).

En annan syn på hur träning och teknik påverkade utfallet av slag var hur det 27:e kanadensiska pansarregementet upplevde motgångar efter Normandie år 1944. Artikeln tar det 27:e kanadensiska pansarregementet som exempel och beskriver hur de under träningen innan Normandie använde andra stridsvagnar än vad de skulle använda under själva operationen (Summerfield 2016, s. 119). Vidare problematiskt var även att när de väl fick Sherman Firefly vagnarna som de skulle använda under operationen så hade delar av vagnarna problem med kanonen och resterande vagnar kunde inte skottställas (Ibid.). Under operationen upplevde regementet svårigheter att anpassa sig till de vagnarna de hade blivit tilldelade sent vilket orsakade förluster i vagnar och även tekniska problem när de mötte ett tyskt anfall (Summerfield 2016, s. 120). Detta menar Summerfield berodde på dålig träning innan operationen (Summerfield 2016, s. 121). Vidare beskriver Summerfield att de dåliga resultaten också berodde på att många besättningar inte jobbat tillsammans innan och inte kände till de stående order som fanns (ibid.).

Forskning har även skett kring hur kraftsamling och kraftsplittring påverkar framgång och motgång i krig där ett slag under Operation Crusader under andra världskriget analyseras. Operation Crusader skedde under vintern 1941-1942 och syftade till att tvinga fram ett pansarslag mellan de allierade och axelmakterna. Artikeln beskriver hur slaget kan ses som att på taktisk nivå blev det lika, men på en operationell nivå vann britterna (Biermann 2021, s.107). Under operationen hade båda sidorna liknande styrkeförhållande där de allierade hade fler stridsvagnar medan axelmakterna hade mer artilleri och större kaliber på pjäserna (Biermann 2021, s. 98). Biermann beskriver därefter hur slaget spelades ut och tog upp faktorer såsom de olika sidornas tjocklek på pansar på stridsvagnarna och räckvidd samt penetration på de olika vagnarna (Biermann 2021, s. 100). Vidare beskrivs yttre faktorer som påverkade utfallet av slaget exempelvis att all sand som revs upp av de framryckande vagnarna påverkade sikten för de två parterna och försvårade för tyskarnas användning av indirekt eld (Biermann 2021, s. 104). Han förklarar hur britternas spridning begränsade möjligheten att kraftsamla, vilket eventuellt hindrade dem att kraftsamla en hel brigad för att möta tyskarna (Biermann 2021, s. 105). Tyskarna splittrade också sina styrkor vilket både gav britterna goda möjligheter för kraftsamling och goda möjligheter att orsaka stora förluster för tyskarna tidigt (Biermann 2021, s. 108).

Utöver forskning om taktik, skicklighet och teknik har det även forskats om hur beslutsfattande och beslutsfattningsstilar påverkar framgång och motgång i strid. Lars Henåker har forskat om olika beslutsfattningsprofiler som tar beslut på olika sätt och hur det

påverkar utfallet av strid. Henåker beskriver i sin artikel att det finns 5 olika beslutsfattningsstilar när man tar viktiga beslut. De är rationell, intuitiv, beroende, undvikande och spontan. (Henåker 2022, s. 416). Henåker skriver hur det generellt är svårt att klassificera beslutsfattare som bara en stil, däremot har majoriteten en dominant beslutsfattningstil, vissa två och enstaka tre olika dominanta stilar (Henåker 2022, s. 427). Han kommer fram till att den beslutsfattningstilen som påverkar utfallet av slag i krigsspelet han använde under studien mest är den beroende stilen (Henåker 2022, s. 428).

Sammanfattningsvis så har det forskats mycket på framgång i strid. Enligt den tidigare forskningen kan framgång bero på faktorer som operationell planering, underrättelser, hur terrängen användes, kvantitet och kvalitet av förband, ledning samt kombinerade vapen. Utöver det kan teknik, skicklighet eller träning ses som avgörande faktorer. Och ytterligare andra ser taktiska faktorer som kraftsplittring och kraftsamling som avgörande faktorer. Alternativt ses olika beslutsfattningsstilar som faktorer som påverkar utfallet i strid. En faktor som sannolikt också påverkar är fallet och inget fall är det samma. Detta kan ju då betyda att det är olika faktorer som påverkar olika fall. Forskning kring slaget vid 73 Easting fokuserar framförallt på hur teknik påverkar utfallet. Denna studie undersöker hur taktiken påverkade utfallet. Detta innebär då att denna studie kommer bidra med ett nytt perspektiv på vilka faktorer i form av taktik, som ledde till de amerikanska styrkornas framgång vid slaget vid 73 Easting.

1.3 Syfte och frågeställning

Den här studien syftar till att bidra till den övergripande forskningen kring framgång i mekaniserad krigföring. Mer specifikt syftar denna studie till att förklara varför de amerikanska styrkorna nådde så pass stor framgång som de gjorde vid slaget vid 73 Easting. Detta genom att tillämpa Henåker och Thunholms *idealmodell* och därigenom bidra med ett nytt perspektiv på de amerikanska styrkornas framgång, bidra till forskning kring mekaniserad krigföring och tillämpa *idealmodellen*.

Forskningsfrågan blir därefter: *Vad förklarar de amerikanska styrkornas framgång vid slaget vid 73 Easting?*

1.4 Avgränsningar

Denna studie kommer fokusera på Cougar squadron. Detta eftersom huvuddelen av striden påverkade Ghost och Eagle troop (Daniels & Petty 2012, s. 2) som båda ingick i Cougar

squadron (Macgreggor 2009, s. xviii). Detta avgränsas på detta vis för att på ett konkret sätt identifiera och isolera framgångsfaktorer hos de förband som var med i striden. Studien kommer inte att analysera de irakiska förbandens agerande mer än faktorer som *idealmodellen* identifierar som viktiga eftersom enbart *idealmodellen* används som analysverktyg. Utöver bara avgränsning i förband kommer denna studie inte analysera hur skillnaden i teknik påverkade utfallet av slaget mer än *idealmodellen* tillåter. Detta återigen för att hålla sig till *idealmodellen*. Studien kommer att analysera huvuddelen av dagen som slaget ägde rum. Detta för att kunna identifiera hur faktorer som ägde rum innan det faktiska slaget, exempelvis hur utgångsgruppering och underrättelser påverkade deras framgång.

2. Teori

Idealmodellen utvecklad av Peter Thunholm och Lars Henåker är en teori utvecklad för att användas av mekaniserade förband för att uppnå framgång i strid. Mer specifikt så är syftet med den att en mindre mekaniserad enhet ska kunna uppnå framgång i konventionell strid trots att de möter en större styrka (Thunholm & Henåker 2020, s. 491). Denna studie kommer använda *idealmodellen* för att förklara varför de amerikanska styrkorna vann slaget vid 73 Easting. Teorin är grundad i manöverkrigföring som kommer från det tyska sättet att strida under andra världskriget. För att ta fram teorin har de tagit inspiration från 5 teoretiker (Thunholm & Henåker 2020, s. 490). *Idealmodellen* menar att om man hypotetiskt följer de 7 stegen i modellen och motståndaren inte gör det, har man ökade chanser att gå ur striden som segrare (Thunholm & Henåker 2020, s. 491). Enligt *Idealmodellen* uppnås framgång i stort genom utgångsgruppering för att kunna genomföra genombrott, överraskning och att hindra fienden att bryta genom det egna försvaret. Vidare ska aggressiv underrättelse genomföras i syfte att hitta områden som är lämpliga för genombrott, undvika att bli överraskade av fienden och förblinda fienden. Steget efter det är manöver där man måste känna till ens egna och fiendens förmågor för att kunna utmanövrera fienden. Vidare ska tempo och överraskning uppnås genom genombrott och anfall där fienden inte är beredd exempelvis mot logistiken eller ledningsförmågan. Slutligen ska chock skapas för fienden och med det får ens egna anfall inte kulminera utan man måste fortsätta bekämpa fienden, vilket ska leda till att fiendens organisation splittras (ibid.). Denna teori lämpar sig väl att använda till denna studie eftersom de amerikanska styrkorna nådde stor framgång trots stora utmaningar. De var numerärt underlägsna och vädret var en begränsning eftersom det orsakade moln av sand

vilket gjorde att attackhelikoptrar och attackflyg inte kunde verka obegränsat och markförbanden verkade relativt isolerat (Christenson & Zirkle 1992, s. 1). Detta passar då väl till syftet med denna teori. Eftersom teorin är framtagen för att användas för att nå framgång inom mekaniserad krigföring kan *idealmodellen* i denna studie användas för att förklara varför de amerikanska styrkorna nådde så pass stor framgång som de gjorde vid slaget vid 73 Easting.

Första steget utgångsgruppering, är beroende på uppdraget och detaljerna på de specifika omständigheterna men de bör vara en kombination av anfall och försvar (Thunholm & Henåker 2020, s. 495-496). Seger kan däremot enbart uppnås genom anfall.

Utgångsgruppering baseras på en förståelse av manöverkrigföring vilket bygger på eld, rörelse och skydd och när man använder sig av manöverkrigföring bör man undvika att möta motståndaren där den är stark (ibid.). Vidare bör man ha i åtanke att man ska kunna motstå utnötning och kraftsamla för att kunna slå ett fientligt genombrott eller genomföra ett eget genombrott. Detta kan uppnås genom skydd, skyl, utspridning, små enheter som kan manövrera självständigt, nedhållande eld och kombinerade vapen (ibid.).

Andra steget är underrättelse, vilket delas in i aggressiv underrättelseinhämtning och att motverka fiendens underrättelse. Aggressiv underrättelse syftar delvis till att undvika att bli överraskad och att undvika fienden genom att bibehålla en tydlig lägesbild av slagfältet. Det syftar även till att hitta svaga punkter hos fienden, identifiera luckor i fiendens gruppering och störa fiendens enheter (Thunholm & Henåker 2020, s. 497). Motverkandet av fiendens underrättelse görs i syfte att överraska fienden. Detta kan genomföras genom att exempelvis ta bort fiendens förmåga till underrättelse (Thunholm & Henåker 2020, s. 499)

Efter underrättelse är nästa steg manöver och genombrott. Med manöver och genombrott menar *idealmodellen* att man ska förflytta förband för att överraska samtidigt som man stör och förvirrar fienden. Detta kan uppnås genom exempelvis infiltration som är när man dolt penetrerar fiendens linjer. Eller att kringgå fienden genom att gå runt fienden utan att bli upptäckt. Detta uppnås genom att antingen göra kringgången dolt eller bibehålla hög hastighet (Thunholm & Henåker 2020, s. 496). De menar även att infiltration uppsutten eller avsutten bör genomföras på ett flertal platser samtidigt i syfte att skapa överraskning på något av de ställena (ibid.). Vidare bör anfallande enheter ha direkt tillgång till nedhållande eld för att kunna binda fiendens reserver som hotar egna flanker. Vid en lyckad infiltration bör enhetens chef understödja dem med fler enheter i syfte att hindra fienden från att störa den infiltrerande

enhetens möjlighet att anfalla på djupet. Infiltration gynnas också av att genomföras på natten (Thunholm & Henåker 2020, s. 497).

Steg 2 efter det är tempo. Tempo menar *idealmodellen* är när man har en snabbare beslutscykel än fienden, här nämns OBBA-Loopen (Observera-Bedöm-Besluta-Agera) som ramverk. I stora drag ska man läsa en situation, ta ett beslut och sen implementera det beslutet snabbare än fienden. För att uppnå detta bör man ha en decentraliserad ledning och tillämpa uppdragstaktik, vilket innebär att lägre chefer har mer utrymme att ta egna beslut som gynnar striden (Thunholm & Henåker 2020, s. 498). Vidare kan uppdragstaktik även uppnås genom att leda med huvudsaklig kraftsamlingsriktning så att underställda kan förstå prioriteringen hos högre chef. Vidare för att kunna bibehålla högt tempo så bör chefer ha förmågan att ta och behålla initiativet. Detta för att chefer ska kunna ta beslut när händelser som inte går att planera för uppstår (ibid.).

Nästa steg är överraskning vilket är en nyckelingrediens till att en mindre styrka kan vinna över en större styrka. I 95% av fallen som överraskning uppnås blir det motsvarande styrkeförhållandena 10:1 (Thunholm & Henåker 2020, s. 499). Vid en lyckad överraskning kan den som blir överraskad känna av de psykologiska effekterna som kan uppstå, det kan vara känslor av osäkerhet eller korta stunder där man blir skild från verkligheten. Trots de korta perioderna effekterna varar, kan det påverka utfallet av en stridskontakt på grund av mindre effektiv beslutsfattning genom att exempelvis detaljstyra en situation hos chefer (ibid.). Överraskning kan uppnås genom att anfalla på en oväntad tidpunkt, oväntad riktning, med oväntade medel eller oväntade metoder. Oväntad tidpunkt kan uppnås genom att exempelvis anfalla med högre tempo, hastighet eller uppträda odoktrinärt. Vidare kan överraskning uppnås genom att minska tiden mellan upptäckt av anfall och själva anfallet (ibid.).

Näst sista steget är chock och tillsammans med överraskning är det ytterligare en viktig ingrediens i strid. Resultat av chock kan bli reducerad effektiviteten hos fienden, vilket kan leda till upp till 40% färre förluster för den anfallande styrkan (Thunholm & Henåker 2020, s. 500). Chock kan även få konsekvensen att fickor med försvarare ger upp eller drar sig ur medan andra stannar och bidrar till försvaret (ibid.). Den reducerade effektiviteten hos den chockade försvarande styrkan beror på att individer som är under chock blir okontaktbara eller agerar irrationellt. Storleken på effekten av chock är relativt med hur stor del av förbandet som agerar chockat då reduceras enhetens effektivitet genom att alla inte deltar i striden (ibid.). Chock kan uppnås genom att överraska, använda sig av pansar vid ett anfall,

tung eldgivning eller användning av vissa vapen. Det kan även bero på att visibiliteten är dålig i kombination med överraskning (ibid.). Ytterligare en viktig del i att uppnå chock är att anfallaren följer upp den initiala framgången (ibid.).

Slutligen när alla stegen är genomförda åstadkommer man organisatoriskt sammanbrott som är *idealmodellens* slutläge (Thunholm & Henåker 2020, s. 491). När fienden har utsatts för överraskning och är försatt i chock, kommer organisationen att brytas ner då soldater och chefer inte bidrar längre och det organiserade motståndet försvåras (Thunholm & Henåker 2020, s. 500). Om anfallaren då kan hindra fienden från att genomföra ett motanfall genom exempelvis nedhållande eld och samtidigt fullfölja det lyckade anfallet med mer förband, så finns det möjlighet att den försvarande fienden tar stora förluster, ger upp eller flyr vilket då leder till att försvarsviljan och sammanhållningen bryts vilket kan benämnas seger. För att uppnå detta får anfallet inte kulminera innan organisatoriskt sammanbrott uppstått (Thunholm & Henåker 2020, s. 500-501).

3. Metod

Denna studie genomförs som en teorikonsumerande enfallsstudie med förklarande ansats. Denna studier kommer att nyttja den kvalitativa metoden dokumentanalys som innebär att redan existerande material analyseras och viktiga samband samt relevant information identifieras (Johannessen, Tufte & Christoffersen 2020, s. 85). Studien är en enfallsstudie eftersom den enbart vill undersöka en händelse (Johannessen, Tufte & Christoffersen 2020, s. 196). I detta fall är det slaget vid 73 Easting ur det amerikanska perspektivet. Vidare kommer studien ha fallet i centrum och använda en teori för att förklara, vilket gör studien till en teorikonsumerande studie (Esaiasson m.fl. 2024, s. 38). Denna metod passar väl till studien eftersom syftet är att förklara ett fall med hjälp av teorin genom att analysera redan existerande texter.

Den beroende variabeln för denna studie, det studien vill förklara (Esaiasson m.fl. 2024, s. 102) är framgång i mekaniserad krigföring vid slaget vid 73 Easting. De oberoende variablerna som kan förklara den beroende variabeln (ibid.) är de olika stegen i teorin som tillämpas för studien.

Materialet som studien nyttjar har samlats in genom en bred läsning av artiklar samt annan text och därefter har relevanta texter valts ut som kan beskriva händelser som möjliggör en

analys. För att materialet ska representeras på ett så korrekt sätt som möjligt i analysen så kommer teorin operationaliseras till analysfrågor (Esaiasson m.fl. 2024, s. 128).

3.1 Val av fall

Slaget vid 73 Easting var ett avgörande slag i koalitionen strid i första Gulfkriget (Daniels & Petty 2012, s.1). Slaget blev en totalvinst för de amerikanska styrkorna (Daniels & Petty 2012, s.2), trots att de var numerärt underlägsna (Christenson & Zirkle 1992, s. 1). Vidare är fallet intressant att undersöka eftersom väderleken vid slaget gjorde att markförbanden agerade självständigt utan luftunderstöd (Ibid.). Fallet kan ses som ett intensivt fall eftersom fenomenet ställs på sin spets (Esaiasson m.fl. 2024, s. 128). Detta möjliggör en tydlig demonstration av mekanismerna vid mekaniserad krigföring och bidrar eventuellt till mer intresse hos läsaren men försvårar generaliseringen på mindre intensiva fall (ibid.). Detta gör då just detta fallet mycket intressant att undersöka. Kan man identifiera faktorer som ledde till framgången för de amerikanska styrkorna så kan man eventuellt tillämpa dem själv och nå lika bra framgång.

3.2 Operationalisering

De oberoende variablerna som ska förklara fallet är de 7 stegen i *idealmodellen*. De 7 variablerna kommer operationaliseras var för sig med indikatorer och de indikatorerna kommer därefter att representeras i analysfrågor som ställs till materialet. De oberoende variablerna kommer att användas för att förklara den beroende variabeln som är framgång i mekaniserad strid. För denna studie kommer seger operationaliseras som organisatoriskt sammanbrott eftersom *idealmodellen* menar att organisatoriskt sammanbrott är nyckeln till seger (Thunholm & Henåker 2020, s. 500). För att uppnå så god validitet i denna studie som möjligt så kommer ett så litet avstånd mellan de teoretiska begreppen, indikatorerna och analysfrågorna eftersträvas (Esaiasson m.fl. 2024, s. 106).

3.3 Analysfrågor

Första variabeln består av tre indikatorer som är att de använder sig av en kombination av anfall och försvar, de visar tecken på manöverkrigföring och de använde sig av skydd, skyl, utspridning, små enheter som kan agera självständigt, nedhållande eld och kombinerade vapen. Eftersom den första indikatorn skiljer sig mer från de två sista så kommer detta att rendera till två analysfrågor. De frågorna kommer att bli: *Använde de amerikanska styrkorna både anfall och försvar?* och *Tillämpade de amerikanska styrkorna någon av principerna*

skydd, rörlighet, verkan, skyl, utspridning, små enheter som kan manövrera självständigt, nedhållande eld eller kombinerade vapen?

Andra variabeln underrättelser har två indikatorer, att de använder sig av en aggressiv underrättelse och att de motverkar fiendens underrättelse. De indikatorerna kommer att representeras av varsin analysfråga. De frågorna blir: *Använde de amerikanska styrkorna underrättelser för att undvika att bli överraskade och bibehålla en tydlig bild av slagfältet samt för att hitta svaga punkter i fiendens försvar?* och *Motverkade de amerikanska förbanden fiendens underrättelser?*

Tredje variabeln delas in i manöver och genombrott. Manöver har en indikator som är att de förflyttar förband i syfte att överraska samtidigt som de stör och förvirrar fienden.

Genombrott har två indikatorer där båda inte behöver vara uppfyllda men en av dem ska. De är att de infiltrerar fienden genom att dolt penetrera deras linjer eller kringgå fienden dolt eller med hög hastighet utan att bli upptäckta. Detta resulterar därefter i att manöver kommer ha en analysfråga och genombrott kommer att ha två frågor som inte båda måste stämma eftersom båda fungerar enligt *idealmodellen*. De frågorna är: *Förflyttade amerikanerna sina förband i syfte att överraska samtidigt som de stör och förvirrar fienden?* och *infiltrerade de amerikanska förbanden fiendens linjer dolt?* eller *Kringgick de amerikanska förbanden fienden dolt eller med hög hastighet?*

Fjärde variabeln tempo har tre tydliga indikatorer, att de har en decentraliserad ledning, att de tillämpar uppdragstaktik och att lägre chefer tar och behåller initiativet vid möjlighet. De indikatorer kan delas in i ledning som möjliggör att initiativ kan tas och att initiativ tas. Detta innebär då att två analysfrågor kommer att representera fjärde variabeln. De frågorna är: *Hade de amerikanska styrkorna en decentraliserad ledning och tillämpade de uppdragstaktik?* och *Tog chefer på lägre nivåer initiativ och behöll initiativet när en möjlighet uppkom?*

Femte variabeln överraskning har två indikatorer, en som fokuserar på egna förband som är att anfall sker på en oväntad tidpunkt, oväntad riktning, med oväntade medel eller oväntade metoder och en som fokuserar på fienden och att de detaljstyr sina förband. Detta resulterar då i två analysfrågor: *Anföll de amerikanska styrkorna på en oväntad tidpunkt, oväntad riktning, med oväntade medel eller oväntade metoder?* och *Detaljstyrde de irakiska cheferna sina förband?*

Sjätte variabeln chock delas in i de amerikanska förbandens agerande för att uppnå chock genom indikatorn att anfallaren fortsätter anfallet på den initiala framgången och hur de

irakiska förbanden reagerar genom att delar av fienden ger upp, drar sig ur eller agerar irrationellt. Detta resulterar då i två analysfrågor: *Följde de amerikanska förbanden upp på en initial framgång och fortsatte?* och *Gav delar av fienden upp, drog sig ur eller agerade irrationellt?*

Sista variabeln organisatoriskt sammanbrott som även är *idealmodellens* slutmål är lik den förra variabeln men på en mer extrem nivå. Den har även två indikatorer, att fienden ger upp med större delar, drar sig tillbaka eller tar stora förluster i den grad att ett organiserat försvar inte längre finns och att anfallet inte har kulminerat. Detta genererar två analysfrågor: *Hindrade de amerikanska styrkorna fienden att genomföra ett motanfall genom exempelvis nedhållande eld samtidigt som anfallet fullföljdes med helst fler förband?* och *Bröts det organiserade försvaret genom att stora förluster togs, stora delar gav upp eller flydde?*

3.4 Analysverktyg

Analysverktyget som denna studie tillämpar syftar till att enkelt följa analysen.

Analysverktyget fylls i under analysen där de enskilda analysfrågorna besvaras var för sig och de oberoende variablerna besvaras i slutet på analysen.

Analysfrågor	Ja	Delvis	Nej
Utgångsgruppering			
<i>Använde de amerikanska styrkorna både anfall och försvar?</i>			
<i>Tillämpade de amerikanska styrkorna någon av principerna skydd, rörlighet, verkan, skyl, utspridning, små enheter som kan manövrera självständigt, nedhållande eld eller kombinerade vapen?</i>			
Underrättelse			
<i>Använde de amerikanska styrkorna underrättelser för att undvika att bli överraskade och bibehålla en tydlig bild av slagfältet samt för att hitta svaga punkter i fiendens försvar?</i>			
<i>Motverkade de amerikanska förbanden fiendens underrättelser?</i>			
Manöver och genombrott			
<i>Förflyttade amerikanerna sina förband i syfte att överraska samtidigt som de störde och förvirrade fienden?</i>			
<i>Infiltrerade de amerikanska förbanden fiendens linjer dolt?</i>			
<i>Kringgick de amerikanska förbanden fienden dolt eller med hög hastighet?</i>			
Tempo			
<i>Hade de amerikanska styrkorna en decentraliserad ledning och tillämpade de uppdragstaktik?</i>			

<i>Tog chefer på lägre nivåer initiativ och behöll initiativet när en möjlighet uppkom?</i>			
Överraskning			
<i>Anföll de amerikanska styrkorna på en oväntad tidpunkt, oväntad riktning, med oväntade medel eller oväntade metoder?</i>			
<i>Detaljstyrde de irakiska cheferna sina förband?</i>			
Chock			
<i>Följde de amerikanska förbanden upp på en initial framgång och fortsatte?</i>			
<i>Gav delar av fienden upp, drog sig ur eller agerade irrationellt?</i>			
Organisatoriskt sammanbrott			
<i>Hindrade de amerikanska styrkorna fienden att genomföra ett motanfall genom exempelvis nedhållande eld samtidigt som anfallet fullföljdes med helst fler förband?</i>			
<i>Bröts det organiserade försvaret genom att stora förluster togs, stora delar gav upp eller flydde?</i>			

3.5 Material

Materialet för denna studie består i huvudsak av böcker, artiklar och rapporter från striden. Av de olika texterna finns det både primärkällor skrivna av chefer vid det amerikanska förbandet som var med i striden och sekundärkällor. Primärkällorna är skrivna av chefen för Cougar squadron i formen av en bok *Warriors rage The great tank battle of 73 Easting* och en av hans underställda, chefen för Eagle troop som skrivit några olika verk. McMaster chef för Eagle troop gjorde en rapport på slaget där han delvis använde sig av egna anteckningar skrivna kort efter slaget men även anteckningar från övriga chefer från Eagle troop. Han skrev även delarna som handlade om slaget vid 73 Easting i *Leaders in War : West Point Remembers the 1991 Gulf War* och har gjort en egen rapport där han presenterar lärdomar från slaget. Sekundärkällorna består av två återskapningar av slaget.

3.6 Källkritik

Ur äkthetsperspektivet finns det inget som tyder på att någon av källorna borde vara någon begränsning. Detta eftersom inget tyder på att författarna förfalskat något eller att dokumenten i sig skulle vara förfalskade (Esaiasson m.fl. 2024, s. 138-139). Dessutom är *Recreating the Battle of 73 Easting in a Constructive Combat Model* sakkunniggranskad.

Ur det oberoende perspektivet kan materialet delas in i författare som var med under striden, alltså primärkällor och sekundärkällor i form av forskare. Primärkällorna bedöms vara bra på grund av deras närhet till berättelsen (Esaiasson m.fl. 2024, s. 140) men de kan bedömas som något sämre eftersom de eventuellt har förväntningar att prestera och då möjligen överdriver deras framgång i slaget (Esaiasson m.fl. 2024, s. 140). De sekundära källorna kan eventuellt bedömas som sämre eftersom de har längre avstånd mellan författare och händelsen. De borde däremot inte ha samma förväntningar eller något hot mot sig (Esaiasson m.fl. 2024, s. 140). Kritiken som kan ges till materialet ur det oberoende perspektivet är att många källor är knutna till varandra. Exempelvis så hänvisar en av sekundärkällorna till McMaster som är författare till två av de tre primärkällorna och McMaster var underställd till Macgregor som skrivit den sista primärkällan. Däremot så syftar den sekundärkällan till att återskapa slaget genom en simulering vilket kan styrka materialet genom att försöka bekräfta berättelserna (Esaiasson m.fl. 2024, s. 140).

Materialet är skrivet mellan ett och runt 20 år efter konflikten. Ur ett samtidighetsperspektiv är källor som skrivits tätt inpå händelsen bättre eftersom då finns det en mindre risk att det är felaktigt eller förskönat (Esaiasson m.fl. 2024, s. 141). De primära källorna som skrivits av McMaster är en rapport från slaget som är okänt när den publicerades. Men utifrån texten så nämns det att informationen härstammar från egna och andras anteckningar och att cheferna samlades på slagfältet efter kriget ägt rum och dokumentet är skrivet direkt efter vapenvilan. Detta kan ge skenet av att rapporten publicerades relativt nära inpå händelsen och ger god samtidighet. Den andra texten av McMaster publicerades 2005 vilket ger den något sämre samtidighet. Detta ger då en tidsdifferens på runt 15 år mellan händelsen och när det skrivs vilket genererar en risk att saker har förskönats eller är felaktiga. Den andra primärkällan publicerades 2009 vilket även det genererar en risk för att saker har förskönats eller är felaktigt återberättade. Vidare kan den källan med bekräftat närmast datum till händelsen *73 EASTING BATTLE REPLICATION-- A JANUS COMBAT SIMULATION* ses som bra utifrån ett samtidighetsperspektiv eftersom den bara är ett år från händelsen. Den andra återskapningen av slaget är publicerad runt 20 år efter händelsen och ger sämre samtidighet.

Samtliga källor som nyttjas för denna studie är amerikanska källor och eftersom det var amerikanska styrkor som mötte irakiska styrkor vid slaget om 73 Easting så finns det en risk att amerikanska författare är något partiska. Detta genererar då en risk att materialet är tendentiöst (Esaiasson m.fl. 2024, s. 142). I detta fallet kan det finnas större risk att de primärkällorna är tendentiösa eftersom de faktiskt var med i slaget och därav kan de

eventuellt vara mer partiska. Övriga källor borde vara mindre tendentiösa eftersom de inte var med om det. Oavsett borde tendensperspektivet inte vara ett problem i alla källor denna studie nyttjar.

Sammanfattningsvis så bör källorna i denna studie vara tillräckligt bra utifrån äkthet, oberoende, samtidighet och tendens.

3.7 Forskningsetik

Forskning kring vad som leder till framgång i väpnad strid kan ses som en viktig del i att staters väpnade styrkor utvecklas. Forskningen handlar generellt om hur man på ett så enkelt och effektivt sätt som möjligt vinner ett slag. Det innebär i klartext att man ska avverka fienden på ett så effektivt sätt som möjligt vilket kan upplevas som negativt eftersom det i längden kan innebära att ta en annan människas liv. Studien tar det i åtanke och ser krig som ett onödigt måste som man kan bli tvingad till och då kan svenska styrkor dra nytta av eventuella lärdomar från studien. Studien har även de stupade vid slaget i åtanke när analys av materialet sker för att kunna respektera människoliv på ett så bra sätt som möjligt.

Utöver det är denna studie producerad helt utan AI och alla ord som skrivs är författarens egna ord. Källhänvisning eftersträvas även att genomföras så korrekt som möjligt. Detta för att representera materialet på ett så bra sätt som möjligt och inte vilseleda läsarna med vad som är författarens egna tankar och vad som är hämtat från andra verk.

4. Analys

Detta avsnitt kommer att analysera materialet utifrån analysverktyget och dess delar.

Utgångsgruppering

Använde de amerikanska styrkorna en kombination av anfall och försvar?

Det cirka 4 km långa anfallet av Eagle troop för att vinna slaget vid 73 Easting tog 23 minuter (McMaster u.å., s. 22). Detta för att de inte riktigt stannade och försvarade någon plats. Försvar genomfördes framförallt när slaget var slut (ibid.). Detta innebar då att under själva anfallet var det inte en kombination av anfall och försvar och analysfrågan uppfylls inte .

Tillämpade de amerikanska styrkorna någon av principerna skydd, rörlighet, verkan, skyl utspridning, små enheter som kan manövrera självständigt, nedhållande eld eller kombinerade vapen?

De amerikanska förbanden som denna studie analyserar var organiserade i bataljonen Cougar Squadron (Macgregor 2009, s. xviii). De kompanierna som fick huvuddelen av stridskontakten var Eagle och Ghost (Daniels & Petty 2012, s. 2). De två kompanierna var uppbyggda med 9 stridsvagnar, 13 stridsfordon och 2 granatkastare. Denna uppbyggnad av kompani tyder på en användning av kombinerade vapen eftersom de typer av vagnar de använder har olika styrkor i form av variation i mängd skydd på grund av skillnad i tjocklek på pansar. De har även olika vapensystem som möjliggör olika typer av verkan. Stridsfordonet har en 25 mm automatkanon (McMaster u.å., s. 5) och en pansarvärnsrobot (McMaster u.å., s. 19) medan stridsvagnen har en 120mm kanon (McMaster u.å., s. 6). Utöver det har stridsfordonet även skyttesoldater som kan göra avsittning från vagnen (McMaster u.å., s. 2). Eftersom kombinerade vapen går ut på att ha vapensystem med skillnad i verkansformer och olika räckvidd för att utsätta fienden för dilemman (Försvarsmakten 2023, s. 31) och de amerikanska förbanden har stridsfordon, avsuttet skytte, stridsvagnar samt granatkastarsystem så uppfyller de amerikanska förbanden kombinerade vapen. Utöver det använder de verkan som skydd eftersom en av spaningsplutonernas uppgift är att använda indirekt eld för att skydda flankerna (McMaster u.å., s. 2). Vidare möjliggör den stabiliserade kanonen på stridsvagnen (McMaster u.å., s. 16) verkan genom att kunna avge eld under rörelse men även skydd i form av ett rörligt mål är svårare att träffa. Dessa faktorer som nämnts gör att analysfrågan blir uppfylld.

Underrättelse

Använde de amerikanska styrkorna underrättelser för att undvika att bli överraskade och bibehålla en tydlig bild av slagfältet samt för att hitta svaga punkter i fiendens försvar?

En genomgående fördel inom underrättelse för de amerikanska förbanden var deras termiska sikten på sina vagnar som gjorde att de oftast kunde observera de irakiska förbanden på kilometers avstånd (McMaster u.å., s. 5). Detta innebär att de amerikanska förbanden har möjlighet att upprätthålla en bättre lägesbild över tid. Utöver det finns det exempel på hur bataljonschefen samma morgon försöker få en lägesbild över slagfältet redan innan slaget vid 73 Easting (Macgregor 2009, s. 115) samtidigt som Ghost och Eagle använder sina pansarskytteplutoner som benämns spaningsplutonen i front (ibid.). Vidare under dagen använder bataljonen regementens sambandsnät för att få rapporter om fienden och var fienden

kan befinna sig (Macgregor 2009, s. 125), vilket underlättar för skapandet av en lägesbild. Strax innan slaget bröt ut använde Ghost återigen sina stridsfordon för att spana längre fram samtidigt som stridsvagnarna stannade kvar som reserv (Macgregor 2009, s. 129). Underrättelsen som samlades in under dagen innan slaget hämmades av vädret som begränsade siktförhållandena och möjligheten att lyfta med spaningshelikoptrar (Macgregor 2009, s. 133). Detta gjorde att Cougar squadron behövde använda sina markbaserade spaningseheter mer aggressivt, vilket de gjorde fortsatt med relativt bra framgång på grund av bra termiska sikten på vagnarna (ibid.). Precis innan de anlände till 73 Easting övergick däremot Eagle till stridsvagnar i tät och spaningsplutonerna föll in bakom. (Macgregor, 2009, s. 135). Utöver allt det andra lyckades Ghost troop vid ett tillfälle däremot komma över några fientliga MTLB med kartor och dokument (McMaster u.å., s. 8) som eventuellt användes för antingen hitta svaga punkter eller bara bygga egen lägesbild. MTLB är ett lätt bepansrat (ibid.) trupptransportfordon (McMaster 2005, s. 75). Eftersom underrättelseinhämtningen begränsades av vädret och siktförhållandena men amerikanerna använde sina bra termiska sikten lyckades de med fortsatt god observation, fokuserades ansträngningen framförallt på att skaffa en lägesbild och möjligen inte att hitta svaga punkter i fiendens försvar utom den eventuella informationen de lyckades få fram från de tillfångatagna MTLB vagnarna blir analysfrågan uppfylld.

Motverkade de amerikanska förbanden fiendens underrättelse?

En faktor som inte berodde på de amerikanska förbanden men på naturen var vädret som begränsade siktförhållandena (Christenson & Zirkle 1992, s. 1). De amerikanska vagnarna hade termiska sikten som ändå kunde se relativt bra i förhållandena (McMaster u.å., s. 5) och de irakiska vagnarna hade enbart optiska sikten (Christenson & Zirkle 1992, s. 12). Detta bör ha motverkat den irakiska underrättelseinhämtningen eftersom amerikanerna rimligtvis kunde observera dem först vid de flesta tillfällena. Ett exempel på när de amerikanska förbanden motverkade fiendens underrättelse skedde innan slaget bröt ut. Vid det tillfället fick Ghost och Eagle stridskontakt med tre irakiska MTLB som försökte spana på deras position. Efter att Ghost hade förstört två av fordonen försökte den sista undvika att bli träffad och dra sig ur men chefen för Eagle insåg att om den överlevde kunde den rapportera in vart de amerikanska förbanden befann sig och slog ut den (McMaster u.å., s. 10). Ytterligare en gång en liknande händelse skedde var precis innan 73 Easting då en spaningspluton observerade tre irakiska stridsvagnar som de snabbt slog ut med pansarvärnsrobotar och automatkanoneld vilket även det motverkade fiendens underrättelse eftersom de förmodligen inte kunde återrapportera vad

som precis skett (Macgregor 2009, s. 131). Sammanfattningsvis var förmodligen den faktor som påverkade de irakiska underrättelserna mest vädret men de amerikanska förbanden motverkade fiendens underrättelse vid de tillfällena de kunde vilket resulterar i att analysfrågan uppfylls.

Manöver och genombrott

Förflyttade amerikanerna sina förband i syfte att överraska samtidigt som de störde och förvirrade fienden?

Chefen för de irakiska förbanden vid slaget vid 73 Easting hade förberett sina styrkor att förvara platsen med förutsättningen att de amerikanska förbanden skulle anfalla längs vägen för att undvika att köra vilse i öknen (McMaster 2005, s. 76). De amerikanska förbanden hade däremot tillgång till GPS för att underlätta navigationen (ibid). Användningen av GPS för att inte anfalla längs vägen (McMaster u.å., s. 15) möjliggjorde eventuellt den överraskning de amerikanska förbanden uppnådde när de exempelvis fick stridskontakt med flertalet irakiska stridsvagnar och slog ut alla inom en minut från upptäckt (McMaster 2005, s. 77). Denna situationen möjliggjordes eftersom Eagle valde att precis innan avge kraftig eld mot en annan försvarsgruppering och sedan kringgå norr om dem (McMaster u.å., s. 14).

Sammanfattningsvis så manövrerar de amerikanska förbanden tidigt i striden för att uppnå överraskning. Manövreringen har eventuellt uppnått förvirring och varit störande men det är inte känt eftersom denna studie inte har något större material på de irakiska förbanden. Eftersom de amerikanska förbanden manövrerade för att minst uppnå överraskning uppfylls analysfrågan.

Infiltrerade de amerikanska förbanden fiendens linjer dolt? eller Kringgick de amerikanska förbanden fienden dolt eller med hög hastighet?

I ett tidigt skede på striden mötte Eagle en försvarsgrupperad fiende i en bebyggelse. Den fienden valde Eagle att kraftigt bekämpa för att därefter kringgå (McMaster u.å., s. 14). Kringgången skedde inte dolt eller med hastighet utan skedde med eld och därefter rörelse. Senare under striden när Eagle har stött på huvuddelen av de försvarande irakiska förbanden valde de att bryta sig igenom fiendens linjer (McMaster u.å., s. 17). Denna infiltration skedde då inte dolt utan med eldgivning som möjliggör ett genombrott. Sammanfattningsvis så använde Eagle sig av både kringgång och infiltration men vid olika tillfällen och inte helt enligt *idealmodellen* eftersom inget skedde dolt och analysfrågan blir delvis uppfylld.

Tempo

Hade de amerikanska styrkorna en decentraliserad ledning och tillämpade de uppdragstaktik?

Ett exempel på hur decentraliserad ledning användes under slaget vid 73 Easting av de amerikanska förbanden var när en stridsvagnsförare tog ett beslut som möjliggjorde att båda stridsvagnsplutoner som var i tät kunda få eldrören mot målet. Detta genom att köra genom en minering och undvika minorna självständigt för att sen rapportera att det var gjort (McMaster 2005, s. 77). Detta tyder på en förståelse för uppgiften och en möjlighet att agera på händelser självständigt. Ytterligare ett exempel på en decentraliserad ledning inom Cougar squadron var när Eagle troop hade påbörjat anfallet mot en försvarsgrupperad fiende i området och under det anfallet nått 70 Easting som var deras bortre gräns för anfallet. När Eagle nått 70 Easting fick de en påminnelse om att det var bortre gränsen för anfallet men tog beslutet att fortsätta eftersom det var dumt att bryta anfallet mitt under strid (Macgregor 2009, s. 141). Ytterligare ett exempel på hur de amerikanska förbanden tillämpade en decentraliserad ledning som möjliggjorde att initiativ togs var när ett stridsfordon behövde ladda om sina pansarvärnsrobotar men åtkomstluckan fungerade inte och gick inte att öppna. Istället för att anmäla en begränsning hoppade soldaten som skulle ladda om ut ur vagnen och laddade robotarna utifrån (McMaster 2005, s. 77). För att summera så finns det exempel på hur de amerikanska förbanden tillämpade uppdragstaktik och hade en decentraliserad ledning som möjliggjorde att initiativ togs, detta innebär att analysfrågan uppfylls.

Tog chefer på lägre nivåer initiativ och behöll initiativet när en möjlighet uppkom?

Exemplen ovan visar på att både soldater och chefer i de amerikanska förbanden vid 73 Easting tar initiativ när möjligheter uppkommer. Mer specifikt så när Eagle troop väljer att fortsätta anfallet förbi den tidigare bestämda slutpunkten visar det en förståelse för att de kan fortsätta anfallet eftersom det inte kommer orsaka några negativa konsekvenser, men också att det fullföljs då det finns en möjlighet för det och att det eventuellt gynnar dem i längden. Chefen för Eagle uttryckte att han kunde ta det beslutet eftersom det fanns en ledningskultur som uppmuntrade initiativ (McMaster 2005, s. 78), vilket innebär att analysfrågan uppfylls.

Överraskning

Anföll de amerikanska styrkorna på en oväntad tidpunkt, oväntad riktning, med oväntade medel eller oväntade metoder?

Överraskning var genomgående under stridigheterna vid 73 Easting. Redan tidigt på dagen lyckades Cougar squadron med ett stridsfordon slå ut tre irakiska stridsvagnar (Macgregor 2009, s. 131-132). Detta eventuellt för att de anföll på en oväntad tidpunkt, riktning, medel eller metoder. Som tidigare nämnt förväntade sig den irakiska befälhavaren i området att amerikanerna skulle anfälla längs vägen som passerar genom området (McMaster 2005, s. 76). Han hade befäst en bebyggelse i området som hade syftet att de amerikanska förbanden skulle kringgå norr eller söder om där han tänkte slå ut de amerikanska vagnarna (ibid.). De amerikanska förbanden gjorde exakt som den irakiska befälhavaren hade tänkt, men de amerikanska förbanden uppnådde överraskning ändå eventuellt på grund av den hastighet eller våldsamhet de anföll med (McMaster u.å., s. 18). Efter slaget blev den irakiska befälhavaren tillfångatagen av amerikanerna som senare intervjuade honom. Den irakiska befälhavaren hade fått informationen att det var en luftlandsatt enhet som var på väg att anfälla honom, så han förväntade sig att möta infanteri. Att amerikanerna anföll honom med stridsvagnar blev en total överraskning (McMaster u.å., s. 31). Befälhavaren uttryckte även att han inte visste att han var under attack förrän en soldat kom springande till honom och skrek att det var stridsvagnar där (McMaster 2005, s. 78), vilket också tyder på att hastigheten gjorde att det var en oväntad tidpunkt. Överraskning vid slaget skedde alltså framförallt genom att amerikanerna anföll med stridsvagnar istället för infanteri som irakierna förväntade sig. Utöver det kan överraskningen också berott på hastigheten och aggressiviteten i anfallet. Oavsett lyckades de amerikanska förbanden överraska de irakiska förbanden och analysfrågan uppfylls.

Detaljstyrde de irakiska cheferna sina förband?

Ett exempel som tyder på att de irakiska cheferna detaljstyrde sina förband är hur reserven på runt 30 fordon inte användes utan blev utslagna av de amerikanska förbanden. Detta skedde när Eagle hade anfällt genom den primära försvarslinjen (McMaster u.å., s. 21). Vid det tillfället hade det funnits möjlighet för en irakisk chef med möjlighet att ta initiativ att använda reserven till att förstärka försvaret som eventuellt skedde, men för sent (McMaster 2005 s. 78). Utöver det visar materialet inga konkreta bevis på att de irakiska förbanden detaljstyrdes och resulterar i att detta delvis uppfylls.

Chock

Följde de amerikanska förbanden upp på en initial framgång och fortsatte?

Efter den initiala framgången vid den huvudsakliga försvarslinjen eventuellt orsakad av

övertäckning, hade de amerikanska förbanden orderläget att stanna eftersom de bara skulle anfalla så långt (McMaster u.å., s. 20). Eagle såg däremot en möjlighet att följa upp på den initiala framgången eftersom de irakiska förbanden var delvis chockade (ibid.). Om de stannat där hade de irakiska förbanden haft möjlighet att omgruppera och organisera ett eventuellt motanfall mot då stationära amerikanska förband (ibid.). Men amerikanerna fortsatte anfallet längre österut tills alla fienden var antingen nedkämpade eller har gett upp (McMaster u.å., s. 21). Att amerikanerna fortsatte på initial framgång innebär att analysfrågan uppfylls.

Gav delar av fienden upp, drog sig ur eller agerade irrationellt?

Reaktionen hos de irakiska förbanden varierade när Eagle följde upp anfallet. Vissa tillfällen spelade irakiska soldater döda bara för att kunna ställa sig upp när amerikanska vagnar passerade och börja skjuta dem bakifrån (Macgregor 2009, s. 149). I andra fall drog soldater sig ur i hopp om att fly eller ta en ny eldställning bakom utslagna irakiska vagnar (ibid.). Utöver de reaktionerna fanns det även många irakiska soldater som sköt på de amerikanska vagnarna med finkalibriga vapen (Macgregor 2009, s. 150) eventuellt i hopp om att göra någon skada trots att de sannolikt visste att deras eldhandvapen inte påverkar stridsfordon och stridsvagnar. Detta tyder då på att chocken de amerikanska förbanden orsakade de irakiska soldaterna hade effekt på delar av styrkan. Vissa drog sig ur och andra sköt på amerikansk pansar trots att de inte gav någon effekt, medan andra försökte med listigare planer som att spela död för att sen kunna beskjuta de amerikanska förbanden bakifrån och dessa faktorer gör att analysfrågan uppfylls.

Organisatoriskt sammanbrott

Hindrade de amerikanska styrkorna fienden att genomföra ett motanfall genom exempelvis nedhållande eld samtidigt som anfallet fullföljdes med helst fler förband?

Efter att anfallet mot försvaret genomförts och delar av de irakiska förbanden var försatta i chock fortsatte Eagle anfallet mot den irakiska reserven som befann sig nordöst om försvarslinjen, samtidigt som de anföll de kvarvarande förband i försvarslinjen (McMaster u.å., s. 21). Eagle förstärktes inte i deras anfall utan hanterade det själva eftersom övriga delar av Cougar var bakom dem (McMaster 2005, s. 78). Eagle visade däremot hur de mötte motanfallet genom nedhållande eld som slog ut reserven vilket hindrade dem från att göra ett motanfall samtidigt som resterande av Eagle försatte försvarslinjen ur stridbart skick. Eftersom anfallet Eagle genomförde resulterade i en vinst utan egna förluster, (McMaster u.å.,

s. 22) trots att de inte blev förstärkta av andra förband, så markeras denna analysfråga som uppfylld.

Bröts det organiserade försvaret genom att stora förluster togs. stora delar gav upp eller flydde?

I slutändan när motanfallet hade nedkämpats och den huvudsakliga försvarslinjen neutraliserats, samverkade de amerikanska styrkorna med befälhavaren för de irakiska förbanden vid 73 Easting (McMaster u.å., s. 28). Han nämnde hur han förde befälet över en infanteribataljon på 900 man förstärkt med 39 stridsvagnar och de 42 fångarna inklusive honom själv var de enda som fanns kvar. Alla andra var antingen döda eller svårt skadade (ibid.). Detta innebär då att de amerikanska förbanden lyckades bryta det organiserade försvaret på platsen genom att orsaka stora förluster och analysfrågan är uppfylld.

Analysen resulterar i att utgångsgruppering delvis uppfylls eftersom de amerikanska styrkorna inte kombinerar anfall och försvar vid slaget men de tillämpade majoriteten av de andra indikatorerna. Underrättelser blir uppfylld eftersom båda analysfrågorna är uppfyllda. Manöver och genombrott blir delvis uppfylld eftersom de amerikanska förbanden uppfyller den första analysfrågan men genombrott och infiltration sker ej dolt och är bara delvis uppfyllda. Eftersom båda analysfrågorna för tempo är uppfyllda blir även tempo uppfylld. Överraskning blir uppfylld eftersom de lyckas med överraskning och det finns enstaka bevis på att irakiska förband blir detaljstyrda. Chock blir uppfylld eftersom båda analysfrågorna är uppfyllda samt organisatoriskt sammanbrott blir uppfylld på grund av att båda analysfrågorna är uppfyllda.

Kd Benjamin Kentell

Analysfrågor	Ja	Delvis	Nej
Utgångsgruppering		X	
<i>Använde de amerikanska styrkorna både anfall och försvar?</i>			X
<i>Tillämpade de amerikanska styrkorna någon av principerna skydd, rörlighet, verkan, skyl, utspridning, små enheter som kan manövrera självständigt, nedhållande eld och kombinerade vapen?</i>	X		
Underrättelse	X		
<i>Använde de amerikanska styrkorna underrättelser för att undvika att bli överraskade och bibehålla en tydlig bild av slagfältet samt för att hitta svaga punkter i fiendens försvar?</i>	X		
<i>Motverkade de amerikanska förbanden fiendens underrättelser?</i>	X		
Manöver och genombrott		X	
<i>Förflyttade amerikanerna sina förband i syfte att överraska samtidigt som de störde och förvirrade fienden?</i>	X		
<i>Infiltrerade de amerikanska förbanden fiendens linjer dolt?</i>		X	
<i>Kringgick de amerikanska förbanden fienden dolt eller med hög hastighet?</i>		X	
Tempo	X		
<i>Hade de amerikanska styrkorna en decentraliserad ledning och tillämpade de uppdragstaktik?</i>	X		
<i>Tog chefer på lägre nivåer initiativ och behöll initiativet när en möjlighet uppkom?</i>	X		
Överraskning	X		
<i>Anföll de amerikanska styrkorna på en oväntad tidpunkt, oväntad riktning, med oväntade medel eller oväntade metoder?</i>	X		
<i>Detaljstyrde de irakiska cheferna sina förband?</i>		X	
Chock	X		
<i>Följde de amerikanska förbanden upp på en initial framgång och fortsatte?</i>	X		
<i>Gav delar av fienden upp, drog sig ur eller agerade irrationellt?</i>	X		
Organisatoriskt sammanbrott	X		
<i>Hindrade de amerikanska styrkorna fienden att genomföra ett motanfall genom exempelvis nedhållande eld samtidigt som anfallet fullföljdes med helst fler förband?</i>	X		
<i>Bröts det organiserade försvaret genom att stora förluster togs, stora delar gav upp eller flydde?</i>	X		

5. Slutsatser

Vad förklarar de amerikanska styrkornas framgång vid slaget vid 73 Easting? Denna studie visar att de amerikanska förbanden huvudsakligen följde stegen i *idealmodellen*. Cougar squadron följde huvudsakligen stegen genom att började med att utgångsgruppera med tillämpning av majoriteten av principerna skydd, rörlighet, verkan, skyl, utspridning, små enheter som kan manövrera självständigt, nedhållande eld samt kombinerade vapen men missade att använda en kombination av anfall och försvar vid slaget. Efter det använde de aggressiv underrättelse som framför allt gynnades av deras avancerade termiska sikten för att skapa en lägesbild och de lyckades även tillfångata några fientliga fordon som eventuellt användes för att hitta svaga punkter. Samtidigt motverkade de även den irakiska underrättelsen genom att slå ut tidiga grupperingar samt spaningspatruller och de gynnades även av den dåliga sikten för de irakiska förbanden. Cougar förflyttade därefter sina förband i syfte att minst överraska men eventuellt störa och förvirra fienden också, där de lyckades med både kringgång och genombrott trots att de inte skedde dolt. Cougar använde en decentraliserad ledning och uppdragstaktik för att möjliggöra att chefer samt soldater på lägre nivåer tog initiativ när de uppstod. De använde möjligheten för att ta initiativ genom att överraska fienden med högt tempo och att anfälla från en oväntad riktning med oväntade medel vilket innebär att de irakiska förbanden eventuellt detaljstyrde sina enheter. Framgången uppnådd av överraskningen följdes upp med vidare anfall och försätter de irakiska förbanden i chock som visade sig genom att de agerade irrationellt och vissa drog sig tillbaka. Anfallet fullföljdes genom att Eagle troop nedhöll och nedkämpade det irakiska motanfallet samtidigt som de slog ut den huvudsakliga försvarslinjen vilket resulterade i massiva förluster för de irakiska förband och att resterande tas till fånga. Organisatoriskt sammanbrott uppstod genom att det organiserade försvaret försvann, vilket innebär att enligt *idealmodellen* har Cougar squadron uppnått seger genom att huvudsakligen följa stegen i *idealmodellen*. Eftersom de amerikanska styrkorna följde huvuddelen av *idealmodellens* steg kan detta ses som en förklaring till varför de amerikanska styrkorna vid 73 Easting nådde så pass stor framgång.

6. Diskussion

Denna studie syftar till att bidra till forskning om framgång vid mekaniserad krigföring. Studien har gjort detta genom att tillämpa en framgångsmodell på slaget vid 73 Easting. Genom detta har studien bidragit med nya perspektiv på varför de amerikanska styrkorna hade så pass stor framgång som de hade. Denna studie identifierar att eftersom amerikanerna huvudsakligen följde stegen i idealmodellen uppnådde de seger. Studien identifierade även hur de olika stegen i *idealmodellen* möjliggör varandra genom att exempelvis identifiera att överraskningen som de uppnådde genom att ha ett högt tempo, anfälla från en oväntad riktning och med oväntade medel, möjliggjorde att de kunde chocka de irakiska förbanden vilket i sin tur ledde till att det organiserade försvaret på platsen bröts och seger uppnåddes. Genom att identifiera hur faktorer som överraskning, chock och organisatoriskt sammanbrott påverkar utfallet av mekaniserad krigföring har denna studie bidragit till de andra faktorer som nämnts av tidigare forskning och därav bidragit till faktorer som kan leda till framgång inom mekaniserad krigföring. Studien har även bidragit med att ge ett exempel på hur en framgångsmodell kan tillämpas i ett fall av mekaniserad manöverstrid.

Studiens resultat bör inte generaliseras eftersom det enbart var ett fall som undersöktes, valet av fall ses som intensivt och inte normalbild samt väderleken som begränsade siktförhållandena och möjligheten för luftstöd är inte heller normerande. Alltså kan slutsatser dragna från denna studie inte ses som en sanning för alla fall. Studien syftar inte till att generalisera utan syftar till att förklara varför de amerikanska styrkornas agerande gjorde att de uppnådde seger i detta fall. Materialtillgången kan uppfattas som något negativ i denna studie eftersom det inte riktigt finns något material som styrker hur de irakiska förbanden reagerade vid de tillfällen *idealmodellen* undersöker en reaktion hos fienden. Utöver det är de olika primärkällorna bra för studien eftersom de bidrar med förstahandsinformation som kan användas i analysen. Avgränsningarna i studien är relativt breda vilket leder delvis till att mycket irrelevant information innefattas av materialet, men de breda avgränsningarna möjliggör däremot eventuellt att teorin kan bottenas på ett helt annat sätt än om de bara innefattat de 23 minuterna striden pågick. Metoden som nyttjas för studien möjliggör bra förståelse för händelseförloppet, men som tidigare nämnt är det bara ett fall vilket gör det svårt att generalisera till lärdomar på andra fall.

Studien möjliggör för reflektion inför kommande yrke som officer i svenska armén. Studien bidrar med exempel på hur underrättelse kan planeras eller hur man kan nyttja överraskning för att uppnå chock i fienden. Teorikapitlet blir möjligen mer relevant än själva analysen

eftersom det troliga svenska insatsområdet vid en storskalig konflikt inte är en öken där visibiliteten är låg, utan förmodligen skogig och kuperad terräng. Analysen kan däremot bidra med ett exempel på vilka effekter överraskning och chock kan få på fienden och därav ge verktyg till svenska officerare.

6.1 Vidare forskning

Ett intressant sätt att bygga vidare på denna studie hade varit att försöka identifiera hur den teknologiska överlägsenheten som amerikanerna hade påverkat utfallet. Denna studie har framförallt analyserat amerikanernas taktik men teknologin har förmodligen även den en relativt stor förklaringskraft. Utöver det hade det förmodligen varit intressant att analysera de irakiska förbandens agerande vid slaget och identifiera vilka misstag de gjorde och om de hade kunnat vinna slaget på något sätt. Vidare kan eventuellt en jämförande studie där två slag under Operation Desert Storm analyseras för att få mer generaliserbara resultat inom mekaniserad krigföring. Avslutningsvis finns det sannolikt många lärdomar att dra från de mekaniserade slagen Operation Desert Storm som kan tillämpas på dagens utbildning inom svenska armén.

7. Källförteckning

Biermann, A. (2021). A reassessment of the tank battle between 4thArmoured Brigade and Panzerregiment 5 duringOperation Crusader in North Africa on 19 November 1941. *Scientia*

Kd Benjamin Kentell

Militaria: South African Journal of Military Studies Vol 49: s. 91-114

<https://scientiamilitaria.journals.ac.za/pub/article/view/1319/1338> (Hämtad 2026-03-13)

Biddle, S. (1997). The Gulf War Debate Redux: Why Skill and Technology are the Right Answer. *International security* Vol 22: s. 163-174

<https://www-jstor-org.proxy.annalindhbiblioteket.se/stable/2539372?sid=primo&seq=1>

(Hämtad 2026-03-10)

Christenson, W.M., Zirkle, R.A., (1992). 73 Easting Battle Replication--A JANUS Combat Simulation *Institute for Defense Analyses* <https://apps.dtic.mil/sti/tr/pdf/ADA257266.pdf>

(Hämtad 2026-03-24)

Daniels, W. E. & M. D. Petty, Recreating the Battle of 73 Easting in a Constructive Combat Model, Proceedings of the 2012 AlaSim International Modeling and Simulation Conference, Huntsville AL, 1–3 maj 2012

https://www.uah.edu/images/research/cmsa/pdf/Pubs_Dr_Petty/Daniels%202012%20Recreating%2073%20Easting.pdf (Hämtad 2026-03-20)

Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Sundell, A., Towns, A. & Wängnerud, L. (2024) *Metodpraktikan konsten att studera människor, organisationer och samhällen* 6:1. uppl.

Författarna och Norstedts Juridik AB

Försvarmakten, (2023). *Reglemente: Armé taktik*, Försvarmakten, Sverige

Henåker, L. (2022). Decision-making style and victory in battle—Is there a relation?

Comparative Strategy Vol 41(4): s. 415-436 <https://doi.org/10.1080/01495933.2022.2087436>

(Hämtad 2026-03-19)

Johannessen, A., Tufte P.A. & Christofferssen, L. 2020 *Introduktion till samhällsvetenskaplig metod* 2. uppl. Liber AB

Kd Benjamin Kentell

Macgregor, D. (2009). *Warrior's Rage The Great Tank Battle of 73 Easting*. Naval institute press

McMaster H.R (u.å). BATTLE OF 73 EASTING *DONOVAN RESEARCH LIBRARY*
<https://mcoecbamcoepwprd01.blob.core.usgovcloudapi.net/library/DonovanPapers/other/73Easting.pdf> (Hämtad 2026-03-24)

McMaster, H.R, (2005). 7: THE BATTLE OF 73 EASTING. I Kagan, F. & Kubik, c. (red) *Leaders in War : West Point Remembers the 1991 Gulf War* Taylor & Francis e-Library. s. 74-81
<https://research-ebSCO-com.proxy.annalindhbiblioteket.se/plink/b05fc638-a5e9-3426-9951-df055bbf637a> (Hämtad 2026-03-05)

Rodman, D. (2021). Turning point in the Sinai: The great armoured battle of 14 October 1973. *War in history* Vol 28(4): s. 908-924
<https://www-jstor-org.proxy.annalindhbiblioteket.se/stable/27289471?seq=1> (Hämtad 2026-03-10)

Summerfield, S. (2016). THE 27TH CANADIAN ARMoured REGIMENT AND THE BATTLE OF AUTHIE: A CASE STUDY INTO MANNING, TRAINING, AND EQUIPMENT FAILURES. *Journal of Eastern Townships Studies* Vol 47: s. 117-126, 139
<https://www.proquest.com/docview/1958470848/fulltextPDF?RAO=true&accountid=8325&parentSessionId=9IZit%2BoHETOH3wPIM4m%2BFG203h7f9IFzeYyIvD9pS3c%3D&parentSessionId=BK6JnBjUhZtSCy0s%2FzMetqVpFlOeyjL76iTA4bpJ%2FK0%3D&pq-origsite=primo&searchKeywords=armoured%20battle&sourcetype=Scholarly%20Journals> (Hämtad 2026-03-13)

Thunholm, p. & Henåker, L. (2020). A tentative model on effective army combat tactics, *Comparative Strategy* Vol 39(5): s. 490-504

Kd Benjamin Kentell

<https://www-tandfonline-com.proxy.annalindhbiblioteket.se/doi/pdf/10.1080/01495933.2020.1803713?needAccess=true> (Hämtad 2026-03-24)